ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΡΕΣ «ΕΜΙΧ»
ΑΓΓΕΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ — ΓΟΥΝΑΡΗ ΤΗΛ. 35—93.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Προϊόντα Ποιότητος
ΠΙΤΣΟΣ
Γρηγόριος Κουβεριανός

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΚΟΣΜΟΣ πολύς πού ἔχει ἀταλάβει ἀσφυκτικά κάθε γω-νία ἀπό τήν ἐξώπορτα μέχρι τήν κουζίνα, ἔχει μαζευτεῖ ἄνδρες καί γυναῖκες πού κου-βεντιάζουν σιγανά καί κλαῖνε. Μιά σύναξη λυπητερή πού δ-ίνει ἄλλη φορά δέν θά ἐπα-νληφθῆ στό ἴδιο τοῦτο σπίτι. Ἕνα δωμάτιο κεῖτεται ὁ ἀκοκύρης του νεκρός. Δέν ἔφτασε στό τέλος τούτης τῆς ἀγίνης συμβατικῆς ζωῆς μέ τε-λειωμένο τόν σκοπό της. Δέν ἀλλοιωσε τίς ὁμορφιές καί τίς χαρές της. Καταμεσῆς στή ἀγαπαδωφορία της σταμάτησε μιάς ἀφοῦ σβύστηκε ἡ δᾶ-δα πού ἔκαιγε ζωηρή στό νεα-ρό του χέρι, προτοῦ ἀπολά-βει νά τήν παραδώσῃ στόν ἄλλο δρομέα πού πάντα πίσω ἀκολουθεῖ. Ὁ μέχρι χθές χρή-σιμος λειτουργός πού μέ τήν δύναμη τοῦ ἱκανοῦ ἐπιστήμο-νος ἀποτελοῦσε ἕνα ξεχωριστό ἔργο κοινωνίας μας, χρήσιμο καί δυσαναπλήρωτο κομμάτι, ἕνα ἀνθρωπος μέ τήν ἄμετρη κα-λοσύνη καί πραότητα, χάθηκε μιά μιά στιγμή ἀπ' τή ζωή. Ὅπως ἡ πανύψηλη δρῦς πού ἀνάμεσα στ' ἀμέτρητα δένδρα τοῦ δάσους βρέθηκε μπροστά στό διάβα τοῦ πρώτου φθινο-πωριάτικου κεραυνοῦ καί σω-ριάστηκε κάτω στή γῆ. Γέν-νημα κάποιας ἕνωσης ἠλεκτρι-σμένης ἐκεῖ ψηλά στούς αἰθέρες τοῦ, ὅμοια μέ γίγαντες μυθι-κούς συγκρούονται τά σύννε-φα, φειδίσια παράσταση τῆς ἀστραπῆς πού τήν ἀκολουθεῖ ἡ ἀστραποφή μέ κρότο.

Στήν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ του στέκεται δουβός κι' ἔχει τά χέρια ξυλιασμένα, σταυ-ρωτά στή θέση πού παίρνει ἡ ἐπίκληση στήν προσευχή. Θαρρεῖς πώς τούτη τή στιγμή θά σηκωθῆ. Μέ τά καλά του πρίν ἀπό λίγο ντύθηκε καί ξάπλωσε γιά δυό λεπτά νά ξαποστάσῃ. Στ' αὐτιά σου ἡ γλυκειά φω-νή του θ' ἀκουστῆ. Θά ἀντη-χήσουνε στό δάπεδο τά βήμα-τά του. Τόν παραστέκουν πλᾶϊ σκυφτές, βουτηγμένες στά κρέ-πια τοῦ πιό ἀβάσταχτου καϋ-μοῦ δυό γυναῖκες, ἀνήμπορες νά ἐξηγήσουν ἕνα τόσο συγ-κλονιστικό καί ἀπρόσμενο γε-γονός. Κλαῖνε ἀσταμάτητα βουβά καί τά δάκρυά τους τά καφτά αὐλακώνουν τό ρυτι-διασμένο πρόσωπο τῆς μιᾶς, τῆς μάνας, πού ἄγγιξε κι' ἄλ-λοτε μεσ' τήν καρδιά ὁ πόνος. Τό νεανικό πρόσωπο μιᾶς ἀδελφῆς χθεσινῆς πού ἔπρε-πε νά περνάη τίς πιό εὐτυχι-σμένες μέρες τῆς ζωῆς της. Αὐτή εἶναι ἡ γυναῖκα τοῦ νε-κροῦ. Οἱ κύριοι πρωταγωνι-στές τοῦ δράματος τοῦ σημε-ρινοῦ πού καλοῦνται νά ἀντι-μετωπίσουν καί ἄλλοι ἄνθρω-ποι μαζί πού εἶναι στενά δε-μένοι. Δέν βρίσκεται δμως οὔτε ἕνας λόγος γιά παρηγοριά τοῦ θᾶναι βάλσαμο στόν πό-νο. Ἀδύνατο θά σταθῆ νά ἐξη-γηθῆ ἀπό ἀνθρώπινο μυαλό αὐτό τό γεγονός. Εἶναι ἀπό-λυτα δμως φυσικό γιατί κα-νένας οὔτε ὁ μεγαλύτερος σο-φός δέν μπόρεσε ποτέ τή Θεῖκή Βουλή νά ἐξηγήσῃ. Μέ μέτρα ἀνθρώπινα κοινά. Ἐκτός κι' ἄν πίστεψε καλά, ἀγγίξαν τήν ψυχή του ποὺ δέν ἔχει τίποτα τὸ ὑλικό, τὰ λόγια ποὺ εἶπε ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος ποὺ ἀνέβη-κε ὁλόσωμος στοὺς οὐρανοὺς: Θὰ ἀναστήθῆ καὶ αἰώνια θὰ ζήσῃ—μᾶς λέει Ἐκεῖνος— ὁποιος πίστεψε πὼς ἀναστήθηκε ὁ Χριστὸς. Εὐτυχισμένος θὰ εἶναι ὁ θνητὸς ποὺ οὔτε ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία γιὰ τὴν σωτηρία καὶ ἐλπιδοφόρα αὐτὴ ἀλήθεια δὲν τοῦ μένει...

Ἡ γῆ τὸν δέχτηκε ὕστερα κι αὐτόν. Ἐκεῖ ποὺ γράφεται πάντα ὁ ἐπίλογος τῆς πρόσκαιρης ζωῆς, γιὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ μεγάλη ἀτέλειωτη καινούργια ποὺ θὰ βλαστήσῃ ἀπὸ κεῖ. Ὅπως ὁ κόκκος τοῦ σταριοῦ ποὺ γιὰ νὰ φυτρώσῃ, νὰ γίνῃ χορτάρι πράσινο κι ὕστερα στάχυ καρπερὸ στὸ χῶμα μέσα πρέπει νὰ χωθῆ...

Ἔμειναν ὅλα μέσα στὸ σπίτι ὅλα ἔρημα καὶ βουβά. Χάθηκε ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ γιατρὸς ποὺ μέχρι χθὲς ἀνάμεσα σὲ κόσμο, ζωντανός, πάσχιζε ἀληθινὰ τὸν Χάρο νὰ ἀλλαργεύῃ. Γιὰ ἄλλους. Γι αὐτὸν κανένας δὲ στάθηκε ἱκανὸς νὰ γίνῃ ἀπροσπέλαστος φραγμὸς ἀνάμεσά τους. Τὼρα κάποιες πινακίδες μένουν στὴ θέση τους ὅπως πρὶν λὲς καὶ τίποτα, καμμία ἀλλαγὴ δὲν ἔχει γίνει. Αὔριο μπορεῖ καὶ αὐτὲς νὰ βγοῦν ἀφοῦ ἡ πραγματικότητα εἶναι διαφορετική καὶ ἐφ ὅσον ἡ διατήρησή τους δὲν ἐξυπηρετεῖ παρὰ ἕνα ἐπιδεικτικὸ συναισθηματισμό. Ὅ,τι ἔχει ἀξία εἶναι, ἡ ἀνάμνηση ἡ λαμπρὴ ποὺ ἄφισε στὸ σύντομο διάβα του ἀπὸ τὴ ζωὴ ἐκεῖνος. Τὸ ἀχνάρι τὸ βαθὺ ποὺ χάραξε μὲ τὴν τροσφορὰ του καὶ τὴν καλωσύνη τῆς καρδιᾶς του. Γιατὶ ἄνθρωπος ἦταν πρὸ παντὸς ὁ γιατρὸς Νῶας Ἀνδρουτσόπουλος ποὺ χάθηκε τόσο πρόωρα καὶ ἄφισε ἕνα δυσαναπλήρωτο κενό. Ἕνα ὄνομα καλό. Ἂς ἦταν σύντομη ἡ ζωὴ του ὅπως σύντομη εἶναι ἡ τροχιὰ ποὺ διαγράφει τὴν ἕναστρη ξάστερη νυχτὶὰ ἕνα ἀστέρι.

Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια ἂς σταθῆ παρηγοριὰ στοὺς δύσμοιρους γονεῖς, τὴ σύζυγο, τ' ἀδέρφια. Αὐτὴ εἶναι ὅλων ὅσων τὸν γνώρισαν, τὸν ἔζησαν καὶ τὸν ἀγάπησαν πολὺ ἡ μοναδικὴ ἀχὴ ποὺ τὴν θερμαίνει μὲ βεβαιότητα ἡ πίστη πὼς ἡ ἄλλη ἡ αἰώνια ζωὴ θὰ εἶναι ἀσύγκριτη, ἰδανικὴ. Χωρὶς κανένα πόνο. Ἀνταμοιβὴ τῶν ἔργων τῶν καλῶν.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΤΗΣ κ. ΛΕΛΕ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ τύπος τοῦ μετανάστου, τοῦ Ἀμερικάνου, ὅπως ἔλεγαν στὰ χωριά, τείνει νὰ ἐκλείψῃ.

Τὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ ἔχασε τὸν ὡραῖο τύπο του.

Δὲν θὰ βρῆτε πλέον πουθενὰ, τὸν ὑπερήλικα γαμπρὸ μὲ τὰ μαῦρα ροῦχα, τὸ ἄσπρο πουκάμισο, τὴ χρυσῆ καδένα, τὴ χρυσῆ καρφίτσα στὴ γραβάτα καὶ τὰ δακτυλίδια καὶ τὴν ἀξία περίπου ἑνὸς ποτιστικοῦ χωραφιοῦ, στὴ χρυσῆ ὀδοντοστοιχία του.

Ὅταν παλὰ ξεκινοῦσαν τὰ ἀργοκίνητα καράβια μὲ γεμάτο τὸ κατάστρωμα ἀπ' τοὺς πτωχοὺς μετανάστας, ποὺ μὲ μιὰ κουρελοῦ καὶ ἕνα τράστο ξεκινοῦσαν γιὰ τὸ ἄγνωστο, ὀνειρευόντουσαν κάθε βράδυ πάνω ἀπ' τὸν Ὠκεανὸ καὶ κάτω ἀπ' τἀστρα τὴν ἐπιστροφή τὴν ἐπιστροφὴ στὸ χωριὸ, μὲ τὴν πανοπλία τῶν χρυσαφικῶν καὶ τὰ πολλὰ δολλάρια στὴν τσέπη.

Ὀνειρευόντουσαν τὴν ἔκστασι τῶν συχωριανῶν γιατίς διηγήσεις τους, γι' αὐτὸν τὸν ἄγνωστο κόσμο, ποὺ καὶ αὐτοὶ μικροὶ ἄκουγαν σὰν παραμύθι καὶ ποὺ τοὺς ξύπνησε τοὺς πόθους τῆς φυγῆς.

Αὐτὴ ἡ ἐλπίδα, αὐτὴ ἡ προσδοκία τοὺς ἀκολουθοῦσε χρόνια καὶ χρόνια, στὴ σοφίτα ποὺ μοιραζόντουσαν μὲ πολλοὺς ἄλλους συμπατριῶτες, στὴ δουλειά, στὴ σκληρὴ δουλειά, τὴν προορισμένη στὶς πλούσιες χῶρες μόνον γιὰ τοὺς μετανάστες.

Κάθε σέντς, κάθε δολλάριο ποὺ περίσευε ὕστερα ἀπ' αὐτὸν τὸ μόχθο, ἤτανε μιὰ ἡλιακτίδα, ποὺ τρύπωνε στὴν παγωμένη καρδιὰ, ποὺ στερήθηκε σχεδὸν κάθε τρυφερότητα, ποὺ ἄφησε πίσω της. Τὰ χαδια τῆς μάννας καὶ τῆς ἀδελφῆς. Κάποτε καὶ τῆς νηόνυφης γυναικούλας.

Οἱ εἰκόνες αὐτὲς χοροπηδοῦσαν στὰ μάτια τοῦ μετανάστη σὲ κάθε στιγμὴ, στὴν ὥρα τῆς δουλειᾶς, στὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεως, ἂν ὑπῆρχε.

Γέμιζαν τὰ βραδυνὰ ὄνειρα πάνω στὸ ἀφιλόξενο στρῶμα τῆς σοφίτας.

Κι' ὅταν αὐτὰ τὰ δολλάρια γινόντουσαν πολλὰ. Ὅταν ἐξησφάλιζαν ὅλα τὰ ὄνειρα τὰ παιδικὰ. Ὅταν μετριόντουσαν καὶ ἔβγαιναν πῶς μπορεῖ νὰ ἀγορασθῆ τὸ πλαΐνὸ χωράφι, ποὺ τόσο τὸ ποθοῦσε ἡ οἰκογένεια, πῶς μπορεῖ νὰ ἀνοιχτῆ τὸ πηγάδι, νὰ ἀγορασθῆ τὸ ἄλογο ἤ ἡ ἀγελάδα, νὰ προικισθῆ ἡ παραμεγαλωμένη ἀδελφὴ νὰ ἀφιερωθῆ ἕνα ποσὸν στὴν ἐκκλησία, γιὰ νὰ γραφτῆ τὸ ὄνομὰ του στὴν πλάκα, τῆς ἐκκλησίας ἢ τοῦ σχολείου, τότε θυμόταν καὶ τὸν ἑαυτόν του.

Τότε ψώνιζε τὸ μαῦρο κουστοῦμι, τὴν καδένα καὶ τὰ δακτυλίδια, ποὺ δὲν τὰ φόρεσε ποτὲ στὴν ξενητειὰ, γιὰ νὰ τά βάλη στὸ χωριὸ.

Στὸ χωριὸ ποὺ δὲν τὰ φοροῦσε κανεῖς.

Ἐκεῖ ποὺ θὰ τὸν θαύμαζαν γιὰ τὴν προκοπὴ του καὶ γιὰ τὸν πλοῦτο του.

Ἐκεῖ ποὺ θἄναβε ἄλλους καϋμοὺς φυγῆς, μὲ τὸ παρουσιαστικὸ του.

Κάποτετὰ χρόνια γινόντουσαν πολλὰ, μὰ ὁ πυρετὸς τῆς προσδοκίας τῆς ἐπιστροφῆς, τῆς ἐντατικῆς δουλειᾶς καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως δὲν ἄφηνε νὰ τὰ μετρήσῃ καὶ ὅταν ἀποκτοῦσε πιὰ ὅ,τι θὰ τοῦ ἐξησφάλιζε τὴν θριαμβευτική ἐπιστροφή, εἶχε χάσει τά νειάτα. Εἶχε χάσει τὴν ἡλικία τῆς δημιουργίας τῆς ἀτομικῆς του ζωῆς.

Τότε μετροῦσε πάλι τὰ δολλάρια, ἐπιθεωροῦσε τὸν ἐξοπλισμὸ τῶν χρυσαφικῶν καὶ μειδιοῦσε ἱκανοποιημένος.

Ἤτανε σίγουρος, πώς καὶ μάχη μποροῦσε νὰ γίνῃ στὴ βρύση τοῦ χωριοῦ, γιὰ τὴν κατάκτησι του ἀπ' τὶς πιὸ δροσάτες κοπέλλες.

Τὸ ταξεῖδι τῆς ἐπιστροφῆς ἤτανε διαφορετικὸ.

Κοιμότανε πάνω στὸν Ὠκεανὸ, ἀλλὰ ὄχι κάτω ἀπ' τὰ ἄστρα.

Ἴσως ἡ κοκέττα τοῦ βαποριοῦ νὰ ἤτανε καὶ τὸ πρῶτο ἄνετο κρεββάτι, ποὺ ξάπλωνε τὸ ταλαιπωρημένο σῶμα του, καὶ στὰ ὄνειρὰ του νὰ ἔβλεπε τά γλέντια καὶ τά βιολιά τοῦ χωριοῦ, τὴν ἔκστασι καὶ τὸν θαυμασμὸ τῶν συχωριανῶν του.

Ὁ σημερινὸς μετανάστης, αὐτός πού φθάνει στό χωριό ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια, δὲν ἔχει τίποτα νὰ χαρῆ σὰν τὸν προπολεμικὸ.

Τὸ μαῦρο του κουστοῦμι, τὸ ρολόϊ καὶ τὰ δακτυλίδια, τὰ φοροῦν τώρα καὶ οἱ χωρικοὶ.

Οἱ νέοι μπορεῖ νά ἔχουν ἕνα μοναδικὸ κοστούμι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ροῦχα τῆς δουλειᾶς, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἕνα εἶναι μαῦρο.

Οἱ μεγαλύτεροι ἔχουν καλὰ διατηρημένο τὸ γαμπριάτικὸ τους γιὰ τὰ πανηγύρια, τοὺς γάμους καὶ τὶς χαρὲς.

Ὁ μετανάστης λοιπὸν γιὰ νὰ ξεχωρίζῃ, ἔρχεται τώρα περιφρονητικὰ ἁπλοῦς.

Μὲ σόρτς ἤ μακρὺ μπλουτζὶν πανταλόνι. Μὲ πολύχρωμο πουκάμισο. Μὲ πέδηλα καὶ χωρὶς κοσμήματα.

Λίγο—λίγο τὸν ἀποδιώχνει τὸ χωριὸ, ἀφοῦ δὲν τοῦ μένει τίποτα γιὰ νὰ ἐπιδειχθῆ, νὰ ἀποζημιωθῆ γιὰ τὴν στερημένη ζωὴ ποὺ ἔκανε τόσες χιλιάδες μίλια μακρυὰ ἀπ' τὴν δροσιά τοῦ Πλατάνου τοῦ χωριοῦ του.

Οἱ διηγήσεις του δὲν ἔχουν κανένα ἐνδιαφέρον, γιατὶ ὁ πλαϊνὸς του δούλεψε στὴ Δυτικὴ Γερμανία, ὁ παρακεῖ στὸ Μετρὸ στὸ Παρίσι, ὁ ἄλλος στὸ Βέλγιο. κλπ.

Οἱ γεροντότεροι τὰ ἀκοῦν ὅλα ἀπ' τὸ ράδιο, ποὺ ἀγνοώντας τά ἀνάπηρα πόδια τους, τοὺς ταξειδεύει σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Τὶ μένει γιὰ νὰ προκαλέσῃ ἐντύπωσι;

Ἡ ἀπλότης, τὸ μπλουτζὶν καὶ τὸ πολύχρωμο πουκαμισάκι, ποὺ τὸ φορεῖ τὴν γιορτὴ, γιὰ ἀντίθεσι.

Ἀφοῦ ἀνάψῃ ἕνα κερὶ στὸν τάφο τῶν δικῶν του (ὅσων δὲν πρόφθασε). Ἀφοῦ δροσισθῆ γιὰ λίγο κάτω ἀπ' τὰ πλατάνια φεύγει γιὰ τὴν μεγάλη πόλι, γιὰ νὰ χαρῆ ὅ,τι δὲν χάρηκε ὡς τώρα.

Ἕνας λόγος, ποὺ παρὰ τὸ ἄφθονο χρῆμα τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀλλοδαπῆς, σταμάτησαν οἱ μεγάλες δωρεὲς, εἶναι ἡ πρόοδος ποὺ ἡ Πρωτεύουσα, καὶ οἱ μεγάλες πόλεις ἐσημείωσαν.

Οἱ Ζάππαι, ὁ Βαλιάνος, ὁ Ἀβέρωφ, ὁ Ἀρσάκης καὶ ὅλοι οἱ μεγάλοι εὐεργέται τῆς χώρας ποὺ συνέδεσαν τὸ ὄνομὰ τους, μὲ τὴν πνευματικὴν Δημιουργία τῆς Ἑλλάδος, ἦσαν οἱ μεγάλοι χορηγοὶ.

Στὴ θέσι ποὺ χτίσθηκαν τὰ καλλιμάρμαρα μέγαρα τοῦ Ζαππείου, τῆς Βιβλιοθήκης, τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Πανεπιστημίου, ἦσαν χωράφια καὶ τὰ κτίρια ποὺ χτίσθηκαν, πλὴν τοῦ μεγάλου προορισμοῦ των ἐστόλισαν τὴν Πρωτεύουσαν.

Σήμερα σὲ μιὰ Ἀθήνα ποὺ ὀρθώνονται κολοσσοὶ, ποὺ τὴν ἀγκαλιάζουν ἀσφυκτικὰ τόσα μεγαθήρια ποιὰ δωρεὰ μπορεῖ νὰ ἐντυπωσιάσῃ καὶ ποιοὺς; Τὸ κινούμενον ρεῦμα τῶν ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, ποὺ τίποτα δὲν τοὺς συγκινεῖ καὶ δὲν τοὺς ἐκπλήττει;

Ἔτσι πολλοὶ πλούσιοι ἐφοπλισταὶ, προτιμοῦν νὰ κάνουν μιὰ ἐντυπωσιακὴ ζωὴ προσπαθώντας νὰ ἐκπλήσσουν μὲ τὰς θαλαμηγοὺς των καὶ τὰ σκάνδαλά τους, παρὰ νὰ διαθέσουν μέρος τοῦ πλούτου των, γιὰ μιὰ ἀμφίβολη ὑστεροφημία.

ΛΕΛΕ Γ.
ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Νέο σύστημα ἐκπαιδεύσεως Πλήρης διδασκαλία, Θωμᾶ Μαραγκοῦ, Κολοκοτρώνη 16, τηλ. 40—48.

Θερμοσίφωνες
ΙΖΟΛΑ
Στ' ν
"Εκτορα"
Ἑρμοῦ 22

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΤΡΙΕΤΙΑΣ

Εἰς 36.000 ἀνέρχονται οἱ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. Κ. ΒΕΝΕΤΗΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συζητήσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων, ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε. Καβάλας κ. Κ. Βενέτης ἐδημοσίευσεν ἐνδιαφέρον ἄρθρον εἰς τὸ ὁποῖον—μεταξὺ ἄλλων τονίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰ κατωτέρω ἐρωτήματα, διὰ νὰ γνωρίζουν καὶ ἡ Βουλὴ τὶ ψηφίζει καὶ ὁ Λαὸς περὶ τίνος πρόκειται:

Ποῖοι καὶ πόσοι εἶναι καὶ πότε προσελήφθησαν οἱ ἔκτακτοι αὐτοὶ ὑπάλληλοι ποὺ πρόκειται νὰ μονιμοποιηθοῦν. (Μὲ ἐπίσημα στοιχεῖα κατὰ Ὑπουργεῖα καὶ Ὀργανισμοὺς καὶ μὲ τὴν μισθοβαθμολογικήν των ἀντιστοιχείαν).

Πῶς διωρίσθησαν καὶ ἀπὸ ποίους. Ἀσφαλῶς τὸ 90% αὐτῶν ἔχει διορισθῆ ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὰ πολιτικὰ Γραφεῖα τῶν κομμάτων καὶ ὄχι ἀπὸ βουλευτάς.

Ποῖα τὰ προσόντα αὐτῶν τῶν ἐκτάκτων εἰς γραμματικὰς γνώσεις καὶ ἱκανότητας.

Ἀπὸ ποῦ κατάγονται. Διότι ἀσφαλῶς ἡ Πρωτεύουσα, ἡ Κρήτη, καὶ ἡ Πελοπόννησος ἐπροτιμήθησαν εἰς βάρος τῶν διαμερισμάτων τῆς Βορείου καὶ ὑπολοίπου Ἑλλάδος.

Ποῦ ἔχουν διορισθῆ οἱ ἔκτακτοι αὐτοὶ καὶ εἰς ποίας ὑπηρεσίας, διότι ἐκ θετικῶν στοιχείων ἐξάγεται ὅτι τὸ 70% του λάχιστον ἔχει διορισθῆ ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῶ ὑποφέρει ἡ ὑπαιθρος ἀπὸ ἔλλειψιν ὑπαλλήλων.

Ὑπῆρχον ἀνάγκαι τῶν ὑπηρεσιῶν, ὅπου διωρίσθησαν, διὰ τόσον μεγάλου ἀριθμοῦ ἐκτάκτων καὶ πόσαι εἰς ἑκάστην ὑπηρεσίαν.

Ποῖος ὁ ἀριθμὸς σήμερον τῶν μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ βαθμοὺς καὶ ποῖος τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπὶ συμβάσει, κατὰ Ὑπουργεῖον καὶ διαφόρους ὀργανισμοὺς.

Πόσοι ἐν τῷ συνόλῳ ὑπηρετοῦν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ πόσοι εἰς τὴν ὑπαιθρον—κατὰ ὑπουργεῖον.

Τὶ πληρώνουν σήμερον—τὸ Κράτος—Τράπεζαι καὶ διάφοροι Ὀργανισμοὶ εἰς μισθοὺς μονίμων καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων κατὰ βαθμοὺς καὶ ὑπηρεσίας διὰ νὰ πληροφορηθῆ καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Λαὸς πῶς λειτουργεῖ τὸ κράτος καὶ ποία ἀνισότης ὑπάρχει εἰς τὴν μισθοδοσίαν.

Αὐτὰ ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ ἄλλα ἀκόμη, πρέπει νὰ δοθοῦν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Λαοῦ τὶ ψηφίζουν.

Εἰς τὰς ἀγορεύσεις του εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ἀνεβίβασε τοὺς ἐκτάκτους ὑπαλλήλους εἰς 26.500 ἐνῶ ἀπὸ ἐξωυπηρεσιακὲς πληροφορίες ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτάκτων αὐτῶν ὑπαλλήλων ἀναβιβάζεται

α) Τοῦ Δημοσίου—εἰς 12 μὲ 13.000
β) Τῶν Ν.Π.Δ.Δ.—εἰς 10 μὲ 11.000
γ) Τῶν Ν.Π.Ι.Δ.—εἰς 12000
δ) Τῶν ὑπηρεσιῶν ἐξ εἰδικῶν πόρων καὶ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ εἰς 2000—ἤτοι γενικὸν σύνολον ἄνω τῶν 36.000

Μὲ τὸν Νόμον 4193)62 ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐμονιμοποίησεν 7.500 περίπου ἐκτάκτους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι τότε εἶχον συνεχῆ ὑπηρεσίαν ὡς ἔκτακτοι ἄνω τῶν 10 καὶ 15 ἐτῶν. Τόσους ἠδύνατο νὰ τακτοποιήσῃ (μονιμοποιήσῃ) ἡ κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. βάσει τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων των καὶ χρόνου ὑπηρεσίας των.

Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις, μὲ τὰς ἀθρόας καὶ ἀνεξελέγκτους προσλήψεις ἐκτάκτων—ἐπὶ κυβερνήσεως τῆς Ε.Κ., ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῆς— ἐπιδιώκει νὰ μονιμοποιήσῃ ἀμέσως καὶ ἀνεξελέγκτως καὶ χωρὶς προυπηρεσίαν, εἰς πολλοὺς οὔτε ἑνός μηνός, 36.000 ἤτοι πλέον τοῦ 35% τῶν μονίμων ὑπηρετούντων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προυπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ἄνω τοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν κατ' ἔτος.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ζητηθῶσι τοὐλάχιστον στοιχεῖα διὰ τὴν προσπάθειάν της αὐτὴν τῆς κυβερνήσεως. Ναὶ ἢ ὄχι;

Τὸ σφάλμα ποὺ διαπράττει ἡ σημερινὴ κυβέρνησις εἶναι ὅτι ἐπίστευεν ὅτι δύναται νὰ ἀσχοληθῆ μὲ πολὺ δύσκολα καὶ μεγάλα γενικὰ κοινωνικὰ καὶ φλέγοντα θέματα διάτά ὁποῖα οὔτε αἱ αὐτοδύναμοι κυβερνήσεις ἐτόλμησαν.

ΚΩΝΣΤ. ΒΕΝΕΤΗΣ
Βουλευτὴς Καβάλας

Οἱ Ἀμερικανοὶ τελειοποιοῦν συνεχῶς τὴν Ὑπηρεσίαν Κατασβέσεως Πυρκαϊῶν εἰς δάση. Τελευταία ἤρχισεν ἡ χρησιμοποίησις καί ἀεροπλάνων, τά ὁποῖα σκορπίζουν μίαν εἰδικὴν οὐσίαν ἀνασταλτικὴν τοῦ πυρός, διότι σχηματίζει ἕνα εἶδος «νεκρᾶς ζώνης». Εἰς τὴν εἰκόνα ἕνα ἀεροπλάνο κατά τὴν διάρκειαν δοκιμῶν.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΡΜΕΝΙΑΚΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 50, ὄροφος 2
ΓΡΑΦΕΙΟΝ 3 6, ΤΗΛΕΦ. 71—906
(Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου)

Rheem
ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
Προϊόντα ἀμερικανικῆς τεχνικῆς οἱ θερμάστρες RHEEM κυκλοφοροῦν στοὺς τύπους SH-1000 καὶ SH-750. Μὲ πολυτελῆ ἐμφάνιση, στερεὰ κατασκευὴ καὶ τέλεια ἀπόδοση ἀπευθύνονται σὲ ἀγοραστὲς μὲ ὑψηλὲς ἀπαιτήσεις.

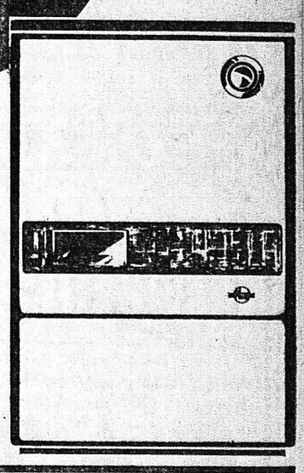

ΕΙΔΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΙΖΟΛΑ
ΡΟΥΠΑ & ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 10 ΤΗΛ. 72—621

ΚΟΥΖΙΝΕΣ
ELCO
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατ. Γεωργίου Α' 50
Τηλ. 39·0
ΠΑΤΡΑΙ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
PHILIPS
PHILIPS
Τὶ μπορεῖτε νὰ κερδίσετε:

1ον

Ἕνα ραδιόφωνο B 4 X 31 T ἀξίας 2.350 δρχ.

2ον
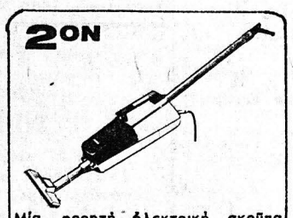
Μία φορητὴ ἠλεκτρική σκοῦπα HZ 4920 ἀξίας 1.750 δρχ.

3ον

Μία Philishave μοντέλλο Standard ἀξίας 450 δρχ.

"Οροι τοῦ διαγωνισμοῦ

1. Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔχουν πάντες ἄνω τῶν 15 ἐτῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως ἀγορᾶς προϊόντων PHILIPS.
2. Οἱ ὀρθὲς ἀπαντήσεις εὑρίσκονται κατατεθειμένα εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Ἰωάν. Στασινοπούλου Πλ. Γεωργίου Α' Πάτραι.
3. Ἡ κλήρωσις τῶν τριῶν τυχερῶν θὰ γίνῃ δημοσίως παρουσία καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου.
4. Ἕκαστος διαγωνιζόμενος δικαιοῦται νὰ συμμετάσχῃ μὲ ἓν μόνον δελτίον. Ἡ Ἑταιρία PHILIPS οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει δι' ἐνδεχομένην καθ' ὁδὸν ἀπώλειαν Δελτίων ἀπαντήσεων.
5. Ἡ Ἑταιρία PHILIPS ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ λύει προκύπτοντα θέματα ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ μὲ βάσιν τὰς ἀρχὰς τῆς καλῆς πίστεως.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥ
ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΥΑΝΑΓΝΩΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ:
Ὀν